

РЕШЕНИЕ

№ 4968

гр. София, 25.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57 състав, в публично заседание на 03.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **4952** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на В. К. Б. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0000728/28.02.2020 г., потвърдено с Решение № ПО-86/13.05.2020 г., издадено от директора на ТД на НАП-С..

В жалбата е посочено, че постановвлението е немотивирано, издадено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Моли се постановвлението да бъде отменено.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. В. П., който поддържа подадената жалба. Моли същата да бъде уважена, като бъдат присъдени разноски. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът редовно призован, в съдебно заседание се представлява от юрк. В. К., който оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, в съдебно заседание не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № Р-22220420001075-020-001/25.02.2020 г. е възложено извършването на ревизия на В. К. Б., касаеща задължения по Закона за данъците върху доходите на

физическите лица /ЗДДФЛ/. На основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имущество на ревизираното дружество, органът по приходите е отправил мотивирано искане до публичния изпълнител за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. № С200022-023-0000728/28.02.2020 г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми, в размер на 16 888913.00 /шестнадесет милиона осемстотин осемдесет и осем хиляди деветстотин и тринадесет/ лева, по банковите сметки на жалбоподателя, по депозити, вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление изходящи в ТБ [фирма] и ТБ [фирма]. Тази обезпечителна мярка е предмет на оспорване в настоящото производство.

Издаденото Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0000728/28.02.2020 г., е оспорено с жалба по административен ред, като е потвърдено с Решение № ПО-86/13.05.2020 г., издадено от директора на ТД на НАП-С..

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване на административния акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 197, ал. 1 от ДОПК, директорът на компетентната териториална дирекция на НАП се произнася с решение по подадената срещу издаденото ПНОМ. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки също е издадено от компетентен орган. На основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Процесното ПНОМ съдържа реквизитите, изброени в чл. 196 от ДОПК. Противно на изложените в жалбата твърдения, съдът счита, че ПНОМ е мотивирано от фактическа и правна страна, съобразно разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК. При издаването на ПНОМ са спазени и процесуалните правила. Същото е издадено по мотивирано искане на ръководителя на ревизионния екип, според нормата на чл. 121, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК. Посочена е обезпечителната нужда – запазване на имуществото на лицето, с цел събиране на бъдещите му публични задължения, без да се възпрепятства дейността му.

В конкретния случай, изискванията на цитираната норма са изпълнени. Налице е висящо ревизионно производство, възложено със Заповед № Р-22220420001075-020-001/25.02.2020 г., както и мотивирано искане от орган по приходите № Р-22220420001075-039-001/27.02.2020 г., постъпило при публичния изпълнител.

Приходните органи са извършили необходимите служебни проверки, по които е установено, че задълженото лице не разполага с движимо или недвижимо имущество, което да обезпечи предполагаемите му задължения. Според чл. 195, ал. 2 от ДОПК, обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни

събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Правилна е преценката на ревизиращите органи, че ще бъде затруднено събирането на публичните вземания.

Наложените обезпечителни мерки са обосновани. Налице е обезпечителна нужда по смисъла на чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 2 ДОПК. Налагането на обезпечителни мерки във връзка с бъдещи вземания, чийто размер ще бъде установен окончателно с ревизионния акт, е предвидено като законова възможност и в случая е обосновано и мотивирано предвид липсата на данни за друго имущество на ревизираното дружество. Необходимостта от налагане на обезпечение е мотивирана с размера на задължението, вида и размера на притежаваното имущество и с обстоятелството, че евентуално извършване на отчуждителни сделки от задълженото лице би затруднило събирането на публичните вземания поради недостатъчно имущество, гарантиращо безпрепятственото им погасяване. Изпълнението на едно публично задължение е невъзможно, когато длъжникът към датата на изпълнението не разполага с достатъчно средства, за да го изпълни, защото изначално няма имущество в подходящи размери или в последствие, поради отчуждаването му, няма такова. Изпълнението е сериозно затруднено, ако макар стойността на годните за разпореждане активи на длъжника да покрива размера на очакваните задължения, видът на първите или правното им положение е такова, че не позволява тяхното бързо и ефективно осребряване, т. е. те не са ликвидни.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. При административното оспорване на ПНОМ, както и при съдебното му оспорване жалбоподателят не представя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, нито предлага замяна на обезпечителната мярка по реда на чл. 199 от ДОПК, с което да гарантира събирането на предполагаемите публични вземания, поради което не са налице предпоставките за отмяна на наложените обезпечителни мерки.

Съдът намира за неоснователни доводите, че е нарушен принципа за съразмерност на наложеното обезпечение с размера на задължението. Налагането на запор върху банковите сметки на дружеството, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касети и суми предоставени за доверително управление в ТБ [фирма] и ТБ ..У. Б." АД е осъществено от публичният изпълнител чрез изпращане на запорно съобщение до цитираните по-горе банки, в което е посочен размерът, до който се запорира банковата сметка, като същият съвпада с размера на задължението. Отговорите на банките сочат за наличие на предходни запори, предвид което вземането на НАП не е обезпечено. Към момента на налагане на оспорваната обезпечителна мярка, публичният изпълнител няма данни за движими вещи, собственост на В. К. Б., а по отношение на принадлежащите му недвижимите имоти е установено, че върху същите са наложени предходни възбрани, за обезпечаване вземанията на други вискатели, поради което може да бъде направен обоснован извод, че налагането на възбрана върху същите не би могло да гарантира погасяването на бъдещите публични вземания. Предвид горното, в случая не са нарушени и изискванията на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, тъй като цитираната разпоредба може да намери приложение, само когато ревизираното лице разполага с достатъчно активи,

така че налагането на обезпечителни мерки върху част от тях, да може да изпълни целта на обезпечителното производство.

По изложените съображения съдът намира, че оспорените актове са издадени от компетентни органи по приходите, в установената форма, при спазване на процесуалните правила и правилно приложение на закона, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено, като неоснователно.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1, вр. чл.144, ал.2 ДОПК на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лв. съгласно пар.1 и чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, Административен съд-София град, I отделение, 57състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на В. К. Б. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0000728/28.02.2020 г., потвърдено с Решение № ПО-86/13.05.2020 г., издадено от директора на ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА В. К. Б. да заплати на ТД на НАП-С. град сумата от 500.00 /петстотин/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК.

СЪДИЯ: